

ikke om de theoretiske Regler, thi Hovedsagen er at faae Veien gjort farbar og Arbeidet udført for ikke at ifalde Bøder. Man siger, at den eneste Maade, hvorpaa dette Arbeide kan fordeles lige- lig, er den, at man følger de Regler, man her har bragt i Forflag. Ja, derimod indvende vi ikke det Mindste. Naar det ærede Medlem fra Ring- skjøbing Amt (Naberg) henviste til Kjøbenhavns Kommune som et Exempel, idet han sagde, at man der giver Arbeidet i Entreprise, og at det gaar fortreffelig, svarer jeg: Ja vel, lad Kjø- enhavns Kommune bruge Licitation ved sit Sne- kastningsarbeide, og lad ydste Kommuner, og lige- ledes Kommuner paa Verne gjøre det, naar de finde det hensigtsmæssigt; men lad kun os Andre, der finde det upraktisk og uigjennemførligt, være fri derved. Det er blot det, vi forlange. Naar man dernæst indvender, at den nye Paragraf, vi ved Forflaget under Nr. 12 ville have sat ind, gjør en Undtagelse fra Reglerne paa en saadan Maade, at vi flaa Lovens Princip ihjel, siger jeg: Vi røre ikke ved Lovens Princip; men ville de Herrer forbyde os at faae den nye Paragraf ind- sat, er det en Misfærdelse af deres egne gyldne Regler, idet de da maa være Frygt for, at disse Regler ikke ville komme i Brug uden ved Tvang. Ere disse Regler saa fortrinlige, behøver man ikke nogen Tvang, men de skulle da nok gaa igjennem og feire med Liden. Forøvrigt synes det mig forund- derligt, at man har bevaret Netten til at benytte den gamle Fremgangsmaade med Hensyn til Bei- arbeider. Ved et Arbeide, der kan overses, og for hvilket der kan lægges en Plan og gjøres et temmelig nøiagtigt Overflag, vil man følge den gamle Fremgangsmaade, det saakaldte Høveri, men naar man her kommer til et Arbeide, som slet ikke kan beregnes, om hvilket Ingen kan sige, hvad Tid det vil tage, og hvilke Penge det vil koste, siger man: Vær saa god, her er de Regler, som I have at følge. Jeg mener, det er en meget uheldig Fremgangsmaade. Jeg kan forstaa, at man her i den lovgivende Forsamling vil opstille Bestemmelser om, hvor godt Arbeidet skal udfø- res, ja, selv om man vil gaa saa vidt, at man vil sætte en forholdsvis Tidsgrense, kan jeg være med dertil, men naar man i denne Sag vil lære de Mennesker, som skulle udføre Arbeidet, hvorle- des de skulle tage fat, og hvilken Fremgangsmaade de skulle bruge, gaar man for vidt. Jeg kan ikke bekvemme mig til at være med dertil, og jeg an- ser det for et Uovergreb og et Misgreb; det fore- kommer mig, at man derved lovgiver som i Sne-

vældens Dage. Jeg tror dog, at man ellers i Almindelighed indrømmer, at Folk nok skulle vide at varetage deres kommunale Interesser, men i dette Tilfælde siger man: Nei, det forstaa de Mennesker ikke, men vi forstaa at foreskrive, hvor- ledes de skulle udføre deres Arbeide; jeg kan ikke være med dertil. Det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Thorup) er saa overbevist om sin egen Menings Ufeilbarlighed, at han paa det Bestemteste tør fraraade, at nogen som helst anden Mening kommer frem, og raader Thinget paa det mest Indtrængende til, at det følger ham. Dette tør jeg aldeles ikke vove. Jeg siger kun, at de Herrer gjerne maa faae de gode Regler, de forlange, men lad os Andre dog have Lov til at bruge den foreløbde Fremgangsmaade, som man siger ikke duer, ved Siden af den anden, indtil det maatte kan vise sig, at min Betragtning er urigtig. Jeg tør ikke engang betvivle, at dette kan blive Tilfældet, men jeg siger, at min Erfar- ring taler for det Modsatte. Jeg tør ikke her sige Ja; jeg vil ikke være med til en saadan Frem- gangsmaade. Den ærede Minister begyndte med at omtale Vædringsforflaget til § 38, hvis andet Stykke, som omhandler de Militæres Ret til at kræve Befordringer in natura, hele Udvalget fore- slaar at stryge. Dette Vædringsforflag vilde den høitærede Minister ikke modtage, og dette finder jeg ganske naturligt; jeg har slet ikke ventet An- det. Dernæst bebreidede den høitagtede Minister os imidlertid, at vi ikke havde viist nogen anden Udvei, hvorved man kunde skaffe disse Kjørsler til- veie. Nei, det have vi ganske rigtig ikke gjort, men jeg tror, jeg paa Udvalgets Begne tør sige, at det er, fordi vi ikke tiltruede os saa megen Kløgt og Dygtighed, at vi kunde foreskrive en Bei til at ordne denne Sag paa, som vilde være den bedste og rigtigste for de Herrer Militære. Vi overlade ganske til deres aandrige Snarraadig- hed at træffe de Bestemmelser, som i saa Hens- seende ere hensigtsmæssige; thi Bøgne vil der vel være at faae. Det er netop ogsaa saa heldigt, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Zvermoes), som igaar havde Ordet, ikke var for- legen for at finde en Udvei. Dette ærede Med- lem fremsatte den samme Bebreidelse imod Udval- get, som den høitagtede Minister idag har frem- sat, nemlig, at det ikke havde stillet noget Forflag om at sætte en anden Bestemmelse i Stedet for den, det foreslog strygen; men i det samme Nu det ærede Medlem bebreidede os dette, viste han os selv en Udvei, idet han sagde, at man